

[Ministeren for offentlige arbejder.]

strækkelig tilgang af flyveledere, men det er dog direktoratets opfattelse, at ibrugtagning af mere avanceret uddannelsesudstyr vil kunne nedskære den praktiske uddannelses-tid på tjenestestedet med mulighed for en forøget tilgang som følge.

Af *Arne Larsen* til justitsministeren (29. juni 1973):

„Med hvilken begrundelse har justitsministeren afslået en ansøgning fra Odense kommunalbestyrelse, anbefalet af politiet, om forsøgsvis at indføre en generel hastighedsbegrænsning på 50 eller 60 km i timen inden for Odense gamle bygrænse?“

(Spm. nr. 276)

Begrundelse.

Af referat i dagspressen fremgår det, at en ansøgning om forsøgsvis indførelse af en generel hastighedsbegrænsning på 50-60 km i timen i Odense byområde er blevet afslået af justitsministeren.

Afslaget forekommer ikke sagligt velbe-grundet, idet der kun anmodes om en forsøgsordning for at indhøste nyttige erfaringer i bekæmpelse af færdselsulykkerne. Odense kommune skulle være specielt godt egnet til et sådant forsøg, idet man her har et udførligt statistisk materiale at bygge på. I denne sommer er trafikulykkernes antal steget ganske uhyggelig mærkbart, og det må derfor anses for ganske uforvarligt, at der ikke gøres langt mere for at bekæmpe færdselsulykkerne. Justitsministerens begrundelse for afslaget til Odense kommune skal i henhold til avisreferater være den, at folketinget for to år siden nedstemte et forslag om indførelse af generel fartbegrænsning.

Det er ganske urimeligt, at justitsministeren med henvisning hertil afslår en forsøgsordning i et bestemt byområde, ydermere da vi jo tidligere på justitsministeriets foranledning har haft periodiske hastighedsbegrænsninger.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (6. juli 1973):

Det er rigtigt, at justitsministeriet har afslået en anmodning om at indføre gene-relle hastighedsgrænser på 50 km/t i Odense i en forsøgsperiode på f. eks. 2 år. Anmodningen, der blev fremsat af Odense magistrat, var begrundet med, at en generel hastighedsgrænse efter magistratens opfattelse ville være at foretrække fremfor de bestående lokale hastighedsbegrænsninger med forskellig hastighed, og med, at der efter magistratens opfattelse efter en forsøgsperiode sikkert kunne drages konklusioner om generelle hastighedsbegrænsningers virkning.

Anmodningen blev videresendt til justitsministeriet af politimesteren i Odense, der oplyste, at man ikke fra Odense politis side principielt var tilhænger af generelle hastighedsbegrænsninger, men at man dog i givet fald ikke ville modsætte sig en forsøgsvis ordning. Politimesteren anså dog en generel hastighedsbegrænsning på 50 km/t i Odense som værende i overkanten af det forsvarlige visse steder, medens den andre steder ville virke unødigt generende for trafikafviklingen og den enkelte trafikant i øvrigt.

I justitsministeriets svar af 8. juni 1973 til politimesteren henvises der til, at der under behandlingen af en række ændringsforslag til færdselsloven i 1971 af et mindretal af folketingsudvalgets medlemmer blev stillet ændringsforslag om, at hastigheden i tæt bebyggede områder på andre veje end motorveje ikke måtte overstige 60 km/t. Under henvisning til, at ændringsforslaget ved 2. behandling i folketinget den 2. juni 1971 blev forkastet med 118 stemmer mod 39, medens 3 medlemmer hverken stemte for eller imod, fandt justitsministeriet ikke anledning til på nuværende tidspunkt på ny at tage spørgsmålet om generelle hastighedsgrænser i byer op til overvejelse.

Der er ikke i den gældende færdselslov hjemmel til — midlertidigt eller permanent — at indføre generelle hastighedsgrænser. Da man i årene 1961-64 havde periodiske